

Szentiványi Árpád orsz. képviselő a megyebizottság nevében szép beszéddel üdvözölte. A főispán kinevezte: dr. Fornéth Gyulát tb. főjegyzővé, Komáromy Istvánt, Molitorisz Zoltánt, Reményi Aladárt, ifj. Hevessy Lászlót, Maurer Oszkárt, Madarassy Ivánt és Porubszky Imrét tb. főszolgabírákká, Marton Jánost és Molnár Józsefet tb. főjegyzőkké, dr. Löcherer Tamást, dr. Poich Dezsőt, dr. Hensch Gézát, dr. Gutlohn Henriket és dr. Lichtschein Adolfot tb. főorvosokká; dr. Poich Józsefet, dr. Törköly Józsefet és dr. Vieszi Károlyt tb. aljegyzőkké, dr. Horváth Ákóst, dr. Csiky Ferencet és dr. Hruska Jánost tb. járásorvosokká; Hámos Antalt tb. aljegyzővé, dr. Heinzelmann Bélát, Döszeghy Józsefet és dr. Szontagh Vilmost tb. szolgabírákká. A gyűlés lelkes hangulatban folyt le, utána fényes banket volt.

A csernovai árvek.
RÓZSAHEGY. A csernovai árvek javára megindított gyűjtés tudvalevőleg tízezer koronát meghaladó összeget eredményezett. Rózsahelyen minap ülést tartott a segélyadományok szétosztására hivatott bizottság dr. Palugyay Móricz főispán elnöke alatt. Az ülésen többek közt résztvettek Szmeresanyi György és Beniczky Ödön orsz. képviselők, dr. Klinovszky Lénárt rózsahelyi kormánybiztos, Pazurik Márton esperes, Sárly Ignác kegyesrendi gimnáziumi igazgató, Lohoczky Ábris árvászközi elnök és Baeskor csernovai központi tanácsos. Az értekezlet megállapította, hogy mintegy három-ezer koronát kioszt a segélyre szorulóknak, a többit az árvek javára az árvászközi letéteményezi. Az adományok szétosztására az értekezlet Lohoczky Árvászközi elnök vezetésével bizottságot küldött ki, melyben Pazurik esperes, Fischer rózsahelyi adminisztrátor-plébános, Baeskor központi tanácsos és tíz csernovai gazda vesznek részt. Palugyay Móricz főispán indítványára az értekezlet köszönetet szavazott Beniczky Ödön országgyűlési képviselőnek a gyűjtés jelentékeny sikeréért.

A magyar nyelvért.
SÁTORALJAUJHELY. A magyar nyelvet és néprajzát terjesztő egyesület gróf Andrássy Géza elnöklésével a vármegyeház nagytérében közgyűlést tartott, melyen Meczer Gyula főispán is jelen volt. A magyar nyelv sikeres terjesztéséért öt néptanítót, egyenként 100-100 korona jutalommal tüntettek ki és pedig Knaiszer Emil nagymihályi, Ivancsics Laura máczai, Sikolya Antal zsegi, Pollák Gyula körtvélyesi és Vázsonyi József laborezi tanítókat, akik valamennyien től vidéken sikeresen terjesztették a magyar nyelvet. A közgyűlés első pontja Parnóy Molnár István volt zemplénmegyei főispán emlékeztető volt, aki az egyesület alapításában jelentékeny részt vett. Azután megállapították, hogy mely községekben van még szükség magyar óvoda felállítására és kijelölték azon egyéniségeket, akik hivatva lesznek az óvodák létesítése érdekében mozgalmat indítani.

Egy apa tragédiája.
SZABADKA. Eregyin Vazul városzerte nagyrabecsült iparos szobajának mesteregénydjára felakasztotta magát és bár tettét azonnal észrevették, mire levágák, meghalt. Eregyin, ki egy szabadkai szűcsürré czég munkavezetője volt, állítólag azért vált meg életétől, mert 9 éves leánykája a napokban elesett hazulról 50 koronát és emiatt kizárták az iskolából, ami a becsületet szűcsöt módfelett elkeserítette. Eregyint tavaly harminczéves szolgálati jubileuma alkalmával a király a koronás ezüst érdemkereszttel tüntette ki és a kormány is két ízben megjutalmazta, hogy egy egész emberöltőt töltött együgyuanonon czégnél.

A részletig áldozata.
SZATMÁR. A város határában lévő somoskői tanyán még az ősszel megharapta egy veszett macska Berki Ferenc bérengazda László nevű 13 éves fiát. A hatóság a fiut másnap felküdött a budapesti Pasteur-intézetbe, honnan 20 nap múlva mint gyógyultat boesattották haza. Azóta nem is volt semmi baja, de a múlt napokban kitört rajta a veszettség. Éppen téglát hordott az épülőföldben lévő Szentiványi-féle palota tetejére, midőn elérte borzasztó sorsa, dühöngeni kezdett, s a téglákat hajigálta az ácsok felé, de eközben egyszemélyt vesztett és az emeletes ház tetejéről lezuhant egy téglarakás közé, ahol agyonzuza magát.

Megörült főszolgabíró.
SZOMBATHELY. Szakonyi István, a szombathelyi járás főszolgabírája, kit a tisztújításon választottak meg újra egyhanglag, hírtelen megörült.

A főszolgabíró Budapestre szállították a Schwartz-szanatóriumba.
Zálogház kölcsönéből.
SZOMBATHELY. A város képviselőtestülete annak idején elhatározta, hogy központi zálogházat létesít s ezt a határozatot a belügyminiszter is jóváhagyta. A dolog most került a város közgyűlése elé, amelyen Brenner Tóbiás polgármester elnöke alatt a közgyűlés a zálogházra vonatkozó szabályrendeletet jóváhagyta. A zálogház felállításához szükséges százötvenezer korona kölcsönt a szombathelyi takarékpénztárnál veszik fel.

Letartóztatott pénzügyőr.
UJVIDEK. Vessy rendőrkapitány letartóztatta Gavrilov Istvánt, aki hamis ötkoronásokat gyártott. A hamis pénzből igen sok van forgalomban és igen sikerültek. A gépeket szintén megtalálták. Mihajlovics József büntetés szintén elfogták.

ELAVULT INTÉZMÉNY.

Magyar hangok a delegációról.

A „Magyarország” december huszadiki számában olvassuk:
A delegációkról van szó, amelyek holnap megint összeülnek, hogy három nap alatt megmentsék a monarchiát. A figyelmes szemlélő aligha észre nem veszi, hogy a monarchia meg volna mentve abban az esetben is, ha például most véletlenül elfelejtették volna összehívni a delegációkat. A két kormányának megvan a törvényes felhatalmazás arra, hogy a közös ügyeket addig is, míg az azokra vonatkozó költségvetés annak rendje és módja szerint létre nem jö, ellássák a tavalyi mérték szerint elegendő költséggel. A „monarchia” tehát tulajdonképpen nem is forgott veszedelemben, a delegációkról ellenben lascsakán kiderül, hogy egészen felesleges jószágok ezen a világon. Mert ha egyszer igazán veszedelemben lesz a monarchia, hát akkor — nem a delegációk fogják megmenteni.

Az ilyen szituációk, mint amilyenben tavaly meg az idén vannak a delegációk, meglehetősen kompromittálók a delegációs intézményre nézve. Összehívják azért, hogy — közös költségvetés nem léteben — indemnitást adjanak a közös minisztereknek, és mikor összeülnek, akkor kisélik, hogy a delegáció indemnitást nem is adhat, de fölösleges is adnia. Ez tehát rendben volna. Csakhogy az emberek szeretnek gondolkodni és szeretik a meglevő premisszákból a logikai következményeket levonni. Ha a delegáció — így okodnak az emberek — nem adhat indemnitást, de fölösleges is, hogy adjon, mert erre a törvényhozás van hivatva, hát akkor fölösleges az is, hogy költségvetést csináljon, mert ezt is éppen úgy, sőt jobban elvégezheti a törvényhozás, lévén az indemnitás nem egyéb, mint ideiglenes költségvetés. Hát akkor mire jó az egész delegáció?

És valóban, a legnagyobb leleményességgel is nagyon bajos megtalálni azokat a czélszerűségi okokat, amelyeknél fogva a közös költségek megállapítását a delegációk jobban elvégezhetik, mint a törvényhozások. A delegációt az országgyűlés küldi ki a maga kebeléből, amiből az következik, hogy a közös költségekkel szemben a delegációnak sem lehet más álláspontja, mint az országgyűlésnek. Annnyival kevésbé, mert hiszen a döntés joga — legalább magyar részről — mégis csak az országgyűlés kezében van. A magyar országgyűlésnek mindig jogában és módjában áll, ha a kebeléből kiküldött delegáció működésével nincs megelégedve, a közös költségeket visszautasítani azáltal, hogy az egész költségvetést leszavazza. Mikor következhetik be — a legnagyobb valószínűség szerint — egy ilyen eset? Akkor, amikor a szóbanforgó közös költségeknek szükségszerűségéről, elkerülhetlenségéről, czélszerűségéről az országgyűlés nincs annyira meggyőződve, mint a delegáció. De mi következik ebből? Az, hogy a meggyőzés és felvilágosítás, esetleg a kiegyenlítés és meggyőzés munkájának nem a delegációban, hanem a törvényhozás kebelében kellene végbemennie, mert csak ezáltal volna elkerülhető, vagy megelőzhető ilyenfajta összeütközés.

De hát hiszen jól tudjuk, hogy a delegációs intézmények megteremtésében az efféle czélszerűségi okok nem szerepeltek, hanem egészen más fajtájú okok. Az egész intézmény kísérlet volt a közös birodalmi törvényhozás látszatának vagy valóságának a megmentésére. A törekvés odairányult, hogy a föntfontosságú birodalmi ügyeknek, a külügynek és hadügynek az alkotmányos

intézése kivonassék a két törvényhozás hatásköréből és egy harmadik alkotmányos, „birodalmi” testületre bízássék. Ausztriában teljesen sikerült a törekvés, mert egyezett az osztrák törekvésekkel; azért van, hogy az osztrák delegáció teljesen kiragadta a közös ügyek és közös költségek feléti rendelkezést a Reichsrath kezéből. De magyar részen ellenállás mutatkozott, amely eredményes is volt annyiban, hogy a végső döntés jogát a magyar országgyűlés nem adta ki a kezéből. Ilyen felemás állapotban indult meg ez az intézmény a „fejlődés” útjára.

Persze, felülől mindent elkövettek, hogy az intézményt fejlesszék, fontoságát emeljék. Az uralkodó évről-évre beszéddel nyitotta meg a „biztonsági” ülésszakot, ami már magában véve nagy anomália. Ebben a beszédben nyilatkozott meg az uralkodó a legfontosabb külügyi kérdésekről, és így természetes, hogy a külföldi figyelmé is inkább fordult a delegációk, mint a törvényhozások felé. Ünnepek, ebédek emelték a delegációs ülésszakok díszét, ragyogását. Ilyen mesterséges eszközökkel iparkodtak az intézmény életképességét, erejét növelni. És talán mondanunk sem kell, hogy a szabadelvű rendszer alatt ez a törekvés teljes diadalt aratott.

A Magyarországon bekövetkezett nagy politikai fordulattal azonban fordulatnak kellett bekövetkeznie a delegációk sorsában is. Ki kell derülnie előbb-utóbb, hogy mint minden intézmény, úgy ez az intézmény is csak akkor élet- és fejlődésképes, ha az életre és fejlődésre szükséges feltételeket önmagában hordja. Mesterséges eszközökkel az ezen feltételek hiányát pótolni nem lehet. Amely intézményben ezek a feltételek megvannak, az önmaga igyekszik hatáskörét fejleszteni, vagy legalább is azt sértetlenül fentartani. A mostani magyar delegációban ennek a törekvésnek éppen az ellenkezőjét tapasztaljuk. Évről-évre felhangzik benne az udvariassági tiltakozás, amely szerint a delegáció nem kívánja a királyi beszéddel való ünneplés megnyitást és az idén ez a ceremónia már csak egyszerű üdvözlésre zsugorodott össze. Most is maga a magyar delegáció konstatálja, hogy a magyar törvényhozás megadva a magyar kormányának az indemnitást, az ö határozatára semmi szükség nincs és csupán a formalitás kedvéért hoz egy semmitmondó határozatot, hogy az osztrák delegáció a maga „szuverén” jogait gyakorolhassa.

Világosan látható, hogy ez az addikáció az önmagát-elsorvasztás útja. A delegáció magyar részen ma már csak üres vár; ami élet lüktet még benne, az a magyar országgyűlés életének reflexe csupán. Ahhoz, hogy az osztrákok hogyan intézik el a közös ügyekhez való hozzájárulásuk módját, semmi közünk nincs, de annyi bizonyos, hogy a delegáció „birodalmi törvényhozás” leendő fejlesztésének útja megakadt, sőt bekövetkezett a visszafelődés. Nem tudjuk, meddig állanak még fent a közös ügyek, de mindinkább bizonyossá válik, hogy addig is, amíg fennállanak, elintézésük éppen olyan czélszerűen, sőt még czélszerűbben történhetik az országgyűlésen, mint a delegációban. A delegáció legalább is fölösleges intézménnyé vált, már pedig a fejlődés a fölösleges dolgokat előbb-utóbb kiküszöböli. Talán nincs messze az az idő, a mikor ezt az elavult intézményt a sutba dobhatjuk.

MADARAK ÉLETÉBŐL.

Érték-e a papagályok, amit beszélnek?
M. J. Romanes nemrég megjelent könyvében, mely az állatok intelligenciájával foglalkozik, több olyan papagályról tesz említést, amelyek — véleménye szerint — a legnagyobb részét annak, amit beszélnek, meg is értik. Legtöbbször azonban csak emlékeztükben marad fenn az, hogy környezetük egy vagy más alkalommal milyen kifejezést használt és ha azután ez az alkalom ismét előáll, csak gépiesen reprodukálják a hallottakat. Egy papagály például, melynek a konyha rendes tartózkodási helye, valahányszor valaki ruhával a kezében lépett be, rögtön elkialtotta magát:
— Csak tegye le, majd Anna kikeféli!

Egy párisi borbély az üzletében tartott egy papagályt, mely valahányszor vendég lépett az üzletbe, azt kiáltotta:
— Mester, egy ur van itt!
Ha azonban az illető vendéggel jó barátságban volt, akkor felborzolta a tollait, eléje repült és megkérdezte:
— Nem vakarsz meg egy kicsit?

Ez a papagály időről-időre közölte gazdájával, hogy „fürdeni szeretne”, a mely kívánságát természetesen teljesítették is. Egy varrónőnek volt egy kakaduja, amelyik valahányszor egy gyermeket látott siránkozni, így szólt:
— Ne sirjál, fiacskám! Látod, én sem sírok!
Ha pedig körmenetet látott elmenni az ablak előtt, hangosan kezdte rikácsolni:
— Ora pro nobis! Ora pro nobis!

New York, Hazleton, Wilkesbarre
NÉMETH JÁNOS
v. cs. és kir. konzuli ügyvivő
Hajógyekre, pénzküldésre és közjegyzői ügyekre a legmegbízhatóbb és legpontosabb banküzlet
Levélczím: NÉMETH JÁNOS
457 Washington St., New York, N.Y.

J. D. MOSKOWITZ
Dayton, Ohio. Saját házában.
West sífel üzlet: 1444 Dakota street.
North sífel üzlet: a Kossuth-telepen.
A MAGYARORSÁG KIPRÓBÁLT BARÁTJA
Közjegyző. Az összes hajógyekre kinevezett ügynök.
Hajógyekret elad eredeti áron.
Pénzt küld a világ minden részébe gyorsan, pontosan és olcsón.
Kiallított és hitelesített amerikai és ó-hazai okmányokat.
DAYTON, OHIO.

KARÁCSONYI AJANDEK AMERIKÁBÓL
Ha Magyarországon hagyott szeretteit karácsonyi ajándékkal akarja meglepni, rendeljen nálunk egy ilyen képen bemutatott, arannyal vastagon futtatott, 15 ékkes órát, melyet mi Magyarország bármely részébe elküldünk. Ára
SZÁLLÍTÁSSAL EGYÜTT 5 DOLLÁR, mely összeg a megrendeléskor beküldendő. Amerikai lakosok számára \$4.85. Rendeléskor csak EGY DOLLÁRT küldjön, a többit az átvételnél.
LEVELÉLT IGY CZIMEZZE:
The American Novelty Co.,
95 Liberty St., New York City.

MAGYAR FONOGRÁF ÜZLET
280 BOWERY, NEW YORK CITY.
Nagy és dus raktára a legjobb és legújabb énekli gépeknek.
A LEGKIVÁLÓBB ÉS LEGVALTOZATOSABB MAGYAR DALOKKAL.
— Egy gép ára 3 dollár 50 centtől felfelé. — Magyar dalok darabja 25 cent.
— MEGBÍZHATÓ MAGYAR ÜZLET. — Magyar levelek magyarul válasszainak.
ENT REPRISE LIGHT CO.,
280 BOWERY, — NEW YORK CITY.

THE ORIENTAL BANK
182—184 BROADWAY, fiók a Bowery és Grand st. sarkán, NEW YORK
TŐKE és FELESLEG \$1,850,000
R. W. Jones, Jr. elnök, Nelson G. Ayres, első alelnök, Ludvig Nilsen, Erakine Hewitt, Carlos J. Day alelnökök, R. B. Estabrook, helyettes pénztáros, Geo. W. Adams, pénztáros, Leopold Friedrich, a külföldi osztály vezetője.
SZIVÉLYESEN MEGHÍVJUK ÜZLETI ÖSSZEKÖTÖTTÉSRE KÜLFÖLDI PÉNZEKET VESZÜNK ÉS ELADUNK UTAZÓK SZÁMÁRA HITELLEVELEKET FOLYÓSITUNK IMPORTÁLÓ KERESKEDŐKNEK ÜZLETI HITELT BIZTOSITUNK — VESZÜNK ÉS ELADUNK — MAGYAR ÉS OSZTRÁK ÉRTÉKPAPIROKAT

DEUTSCH TESTVÉREK
BANKHAZA
319 East Houston st., New York.
Törvényes képviselő a legjobb hajógyekre Hamburg, Bréma, Rotterdam, Antwerpen vagy Flumen át a Cunard vonalon.
Pénzküldemények továbbítására az ó-hazába a legmegbízhatóbb czég.
KÖZJEGYZŐI HIVATAL.
Magyar köcsönkönyvtár, tűzbiztosítás, csomagok kibozatala és hazaszállítása.
Levélczím: **DEUTSCH BROS.,**
319 East Houston st., New York.

THE RONAY CO.,
1310 FIFTH AVENUE, PITTSBURG, PA.
ajánlja honfitársai szíves támogatásába pompásan berendezett üzletét, amelyben importált áruk a legjobb minőségben, kitűnő olvasmányok, remek kiállítású és minden vallásfelekezeti számúra lrt imádságos könyvek, irodaszerek, írószekők, jófajta hazai dohány és szivarok, arany és ezüst ékszerek, valódi tajték és selmezi pipák, szátrak, szegedi paprika, lüptő turó, tisztújítási bajuszpedr, stb., a legújtyanosabb árban kaphatók.

KAIL G. ÁRPÁD
BANK ÉS HAJÓJEGYZŐLETE
— Alapított 1890-ben. —
Közjegyzői iroda ugy hazai, mint amerikai ügyek elintézésére. Pénzküldés az ó-hazába hetenkint kétszer, a legpontosabban és legolcsóbban.
UNIONTOWN, PA. W. MAIN STREET.

Péntek.
Eg
A pu
ját.
— A
harsog
Láts
Gerg
fákyá
vele.
okádva
pór a l
A hi
dik a
is emel
Inne
le, tul
Vala
pu-köz
csapko
ra hull
Egy
nagló e
sul egy
már a
A f
nékül
Egy
Dobó e
— J
dalmas
— L
zében
Láncz
csavar
derek v
S me
— H
— V
mig an
hogy m
bán, m
tunk S
ké tur
ta a sh
revetér
van. H
nem ho
madt.
— K
A ka
éjjeli v
lágitott
lovon eg
— Gá
sen.
— Bi
— B
— Sa
Dobó
haju k
zóva f
tette az
— B
A fu
dett. I
véres k
lanul.
Balog
aprodja
Ezen
kivéve,
lak me
tak. I
kard, é
falra f
kelve.
Mino
az alvó
nyokba
álltak
Aki
fenn v
A kö
az ösz
molnár
négy k
ezigán
A tö
állittat
amenny
össze-v
A bed
földdel
val. M
kállas
A tí
lent, é
munká
megjel
akárho
szókas
A sz
meti a
ladék
nával
nagy.
pes föl
lent fe

